אין ביעור חמץ אלא שריפה –

The elimination of *Chometz* is only by burning it

OVERVIEW

ר' יהודה רבנן מרישור (through a נותר from נותר) that אין ביעור חמץ אלא שריפה. The רבנן הפן אין since it may come to a קולא (it is סופו להקל) if he cannot find fuel with which to burn the המץ הוא suggested that we derive it through a מה מדינו from תוספות, which again the רבנן rejected. תוספות discusses what is the הלכה

נראה דהלכה כרבי יהודה דסתם לן תנא כותיה בפרק בתרא דתמורה 1 (דף לג,ב) - It is the view of תוספות that the ruling is like ר"י (that שריפה אלא שריפה), since the מסכת סל פרק משנה ruled anonymously like ר"י in the last מסכת המורה.

מוספות asks:

יאם תאמר אם כן בהא דאמר רבי יהודה סוכה אינה נוהגת אלא בארבע מינין שבלולב 2 And if you will say; if indeed this is so (that the הלכה here is like ר"י), therefore in the case where ר"י rules that the סכך of a סוכה only be made from the four kinds which are used for נטילת לולב (and the רבון argue); there too -

יהא נמי הלכה כמותו -

The הלכה should also be like סכך (that סכך must only be from the הלכה - (ד' מינים שבלולב)

רדהתם נמי לא פליגי רבנן אלא מטעם דכל דין שתחלתו להחמיר וסופו להקל⁸ אין ⁴ דין - דהתם נמי לא פליגי רבנן אלא מטעם דכל דין שתחלתו להחמיר וסופו only because of the same reason the רבנן argue on רבנן here, namely any ruling (of a "ק"ן, which initially is stringent but may subsequently be lenient is no ruling -

ובפרק קמא דסוכה (דף יא,א) סתם לן תנא כרבנן -

However in the first משנה of the מסכת מונה arules anonymously like

¹ The משנה there states (anonymously, without mentioning any names [a מתם משנה); אולה הן הנשרפין המץ בפסח ישרף: (סתם משנה). Generally we rule like a סתם משנה. See 'Thinking it over' #1.

² ה'' in סוכה לו,ב derives this through a "ק", stating, אלא בארבעת מינין נוהג בלילות כבימים אינו נוהג אלא בארבעת מינין. סוכה שנוהגת בלילות כבימים אינו דין שלא תהא אלא בארבעת מינין.

³ The רבנן אור there give the same argument there to disprove the "ק" (as they do here by המץ), if as result of the "ק", there will be a leniency; in the case of סוכה if he does not have the סכך ד' מינים he will not have a סוכה (and by המץ, if he has no fuel he will not be מבער מבער מבער מבער מבער is ineffective. However it seems that regarding אח המץ (that if it is סופו להקל it is not a חבנן it is incorrect; therefore by סוכה as well we should reject the refutation of the רבנן and accept the "ק" only!

⁴ The הגהות הב"ח amends this to read, להקל אין דין (instead of להקל אין דין).

the סכך that סכך need not be from the ד' מינים only -

-5דקתני הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת אם קצצן כשירה to trellis upon it grapevines or squash, the rule is if he cut them off from their roots it is סכך for סכך. The question is why we rule like ר"י regarding סכך 6

מוספות answers:

תוספות anticipates a difficulty:

אף על גב דאמרו לו חטאת העוף ואשם תלוי יוכיחו ושתיק - אף על גב דאמרו לו חטאת העוף ואשם תלוי יוכיחו ושתיק אין בציפח though the רבנן responded to "ר", saying מחל מולי and אשם will (dis)prove your אשם תלוי was silent he did not respond to their question, which seemingly indicates that the ר"י are right, so why do we rule like "ר" –

תוספות responds (granted that it is a refutation according to the view of ר"י):

מכל מקום לדידן סבירא לן כרבנן דאמרי חטאת ואשם בשריפה וליכא תוכיח:

Nevertheless according to us who agree with the רבנן, who maintain that הטאת and הטאת are burnt (if it is רבנן), there is no refutation to the מה מצינו from אין ביעור המץ אלא שריפה (since we disagree with him regarding אשם תלוי, but rather agree with the חכמים that they are burnt).

5 1

 $^{^{5}}$ It is evident from this סכך need not be from the מינים it can be (even) from גפן ודלעת.

⁶ See 'Thinking it over' # 2.

⁷ Initially ר"ר derived his ruling (that אין ביעור חמץ אלא שריפה) through a נותר from נותר. However the מין rejected this on the basis of כל שסופו להקל אינו דין. (We accept this rejection of the סכך, and therefore regarding חבנן, and therefore regarding מכן also used this rejection we follow the ruling of the רבנן.) Eventually ר"ר came up with a different derivation based on a מה מצינו is on account of this other derivation that we rule like "ר"ר.

⁸ See כח,א.

⁹ מה מצינו (literally, 'what do we find') means that if we find a rule in a certain case we may apply this rule to other cases as well, unless we can find reason not to apply it to other cases. "מריפה argues that just as by , which has a prohibition of not leaving it over (past its time), we eliminate it through שריפה, similarly by , similarly by , should also be eliminated through.

¹⁰ A woman after childbirth must bring a חטאת העוף (and an קרבן. If it was questionable whether or not there was a birth, the woman still brings a חטאת העוף על הספק but it is not eaten (by the הטבים, as other הטאות העוף מוחלות מוחלות מוחלות העוף בי"ט after the חטאת העוף מוחלות שמש השום לעורה אמש העור שום שמוחלות מוחלות שמוחלות שמ

SUMMARY

We rule like אין ביעור חמץ אלא שריפה which we derive through a מה מצינו from נותר (but not on account of the 'ק"ן).

THINKING IT OVER

- 1. משנה in משנה in משנה from a אין ביעור חמץ אלא שריפה. Seemingly there are משניות here in our מסכת which indicate that איז ביעור חמץ אלא שריפה. such as the משנה on מה.ב which states שש בתחלת שש and on מה.ב where the משנה states שיאור ישרף; why did תוספות need to bring a משנה from משנה $?!^{12}$
- 2. What was תוספות thinking in his question?¹³ Seemingly it is obvious that the ק"ר is ineffective (because of the refutation of the חכמים since it is "כופו להקל, for "ר", for himself offered alternate ways to derive his law, indicating that he accepted the refutation on the "ק"ו. It is seemingly obvious that we rule like ר"י, only because of the מה מצינו, so therefore by סכך where there is no מה מצינו (only the ק"ו [which the רבנן reject]), we do not rule like רבנן!

¹¹ See footnote # 1.

¹³ See footnote # 6.